

Alkotmánybírósághoz

a Veszprémi Törvényszék útján

8200 Veszprém, Vár utca 19.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 1 2 7 3 - 2 / 2021
Érkezett:	2021 JÚL 05.
Példány:	1
Melléklet:	db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] indítványozó, jogi képviselőm, dr.Kecskés Ferenc ügyvéd [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] útján, az Alkotmánybíróságról szóló 2021. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Veszprémi Törvényszék 12.K.701.040/2020/7. számú ítéletének, valamint a Kúria Kf.V.39.060/2021/7. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és Abtv. 43. §-a rendelkezésének megfelelően azokat semmisítse meg.

I.Preambulum

„ Jogvédelem és a közigazgatás kontrollja

[1] Az Európa Tanács alkotmányjogi tanácsadó testülete, a Velencei Bizottság – hivatalos nevén: *European Commission for Democracy through Law* – 2011-ben megfogalmazott egy alapdokumentumot (formája szerint jelentést) a →jogállamiság védelméről.^[1] A jelentés központi megállapítása a joguralom Tom Binghamtól származó definíciója: „egy államon belül minden magán- vagy közjogi személyt és hatóságot alá kell rendelni, egyszersmind haszonélvezőjévé kell tenni a nyilvánosan, jövőbeni hatállyal elfogadott és a bíróságok által nyilvános eljárásban alkalmazott jogszabályoknak”^[2]. Az erre épülő, a Velencei Bizottság mellett az Európai Bizottság által is alkalmazott joguralom-paradigma hat (Binghamétől részben eltérő) összetevője a törvényesség – amely magában foglalja az átlátható, elszámoltatható és demokratikus jogalkotást –, a jogbiztonság, az önkényesség megtiltása, a független és pártatlan →bíróságok eljárásának biztosítása, ideértve a közigazgatási döntések bírósági felülvizsgálatát (→közigazgatási bíráskodás és közigazgatási jogi vita) is, az emberi jogok tiszteletben tartása, valamint a diszkriminációmentesség és a törvény előtti egyenlőség.^[3]

[2] A jogállam legbelső lényege tehát a jogszabályok tényleges érvényesülésének biztosítása egy államon belül (→jogállamiság). A jogszabályok érvényesülése egyfelől megköveteli azoknak a mechanizmusoknak a létét, amelyek azt biztosítják, hogy a természetes és jogi személyek a magatartásukat valóban a jogszabályokhoz igazítsák azáltal, hogy a jogszabályok megsértése esetén gondoskodnak a hátrányos jogkövetkezmények alkalmazásáról, vagyis a jog objektív érvényesüléséről (objektív jogvédelem). Másfelől azonban a jogszabályok érvényesülésének az is feltétele, hogy az objektív jogvédelem biztosítása során a közhatalom minden gyakorlója (így tehát a hatóságok, általában

a közigazgatás és a bíróságok is) szorosan megtartsák a jogszabályok előírásait, azaz a jogkövetkezményeket csak a jogszabályokban előírt feltételek fennállta esetén és csak az ott leírt mérték szerint alkalmazzák. Olyan mechanizmusokra is szükség van tehát, amelyek a jogalkalmazással (esetünkben a →közigazgatási jogalkalmazással) érintett személyek számára lehetővé teszik a jogkövetkezmények indokoltságának és szükségességének vitatását (szubjektív jogvédelem). A jogállamiság kritériumai között mindkét jogvédelmi mechanizmus biztosítását felismerhetjük. A jogbiztonság, az önkényesség megtiltása, a diszkriminációmentesség és a törvény előtti egyenlőség az objektív jogvédelem, míg a független és pártatlan bíróságok működése, valamint a közigazgatási döntések bírósági felülvizsgálatának biztosítása a szubjektív jogvédelem biztosítója.^[4]

[3] A fentiek szerint értelmezett jogvédelem garanciája tehát a jogszabályokra alapozott közigazgatási működés önmagában is, garantálása azonban olyan kontrollmechanizmusoktól függ, amelyek lehetővé teszik az objektív és szubjektív hibás döntések kiküszöbölését. A jogvédelem tehát a közigazgatás kontrolljának része. Ugyanakkor a közigazgatás kontrollja tágabb fogalom, mint a jogvédelem. Kiterjed a közigazgatás jogszerűségének biztosításán túl a közigazgatás eredményességének, hatékonyságának vizsgálatára és befolyásolására is. A jogvédelmi mechanizmusok átlátásához ezért a közigazgatás kontrolljára vonatkozó legfontosabb megközelítések áttekintése vezet." (Idézet az Internetes Jogtudományi Enciklopédiából.)

II. Tényállás és pertörténet

A bíróságok ítélete a kereseti kérelemhez való viszonyát tekintve alapvetően kétféle lehet: helyt adó vagy elutasító. Amennyiben a bíróság illetékességi vagy hatásköri szabályt nem sért, úgy ebben a tekintetben fogalmilag nem tudja képezni alkotmányjogi panasz tárgyát.

Az ítélet Alaptörvény ellenességének vizsgálata az alapügy tényállásából a felperes által megalapozottnak tartott kereseti kérelem, és a bíróság arra adott válasza (döntése) összefüggésében vezethet eredményre. Az alkotmányjogi panaszommal támadott, hivatkozott ítéletek vonatkozásában a szükségképpen meglévő közigazgatási tárgyú alapügy tényállása és a pertörténet:

1. 2019.július 22. napján beadvánnyal fordultam Balatonfüred Város Önkormányzatának címzetes főjegyzőjéhez a balatonfüredi [REDACTED] t. által [REDACTED] alatti ingatlanon folytatott engedély nélküli telephely üzemeltetése ügyében. Az ingatlan négylakásos társasház, melynek egyik lakása szüleim tulajdonában van, akikkel együtt élek ebben a lakásban. Érdekeimet és családom érdekeit, jogaimkat a [REDACTED] által vezetett Kft. itteni tevékenysége több vonatkozásban sérti. A Kft. tevékenysége körében jelentős áruforgalmat bonyolít, melynek során rendszeresen sérti családunk kizárólagos használatban lévő ingatlan- részeit, de a közös használatú ingatlan – részeket is oly módon használja, ami zavarja, esetenként akadályozza a közlekedésünket, ingatlanunk használatát. Az alkalmazottak foglalkoztatásával járó gépjármű- és személyforgalom is hasonló hatásokkal jár. A bejelentést megelőzően számos alkalommal felhívtam a vállalkozást vezető [REDACTED] a figyelmét sérelmeinkre, amelyet azonban figyelmen kívül hagyott, az együttélés alapvető szabályait be nem tartva, durva fellépéssel, megjegyzésekkel válaszolt figyelemfelhívásaimra. Ezt tapasztalva nem láttam más lehetőséget a kialakult helyzet rendezésére, mint, hogy hatósági intézkedés iránt forduljak az önkormányzati hivatalhoz. Az a körülmény, hogy a telephely itteni működtetése engedély nélkül folyik, megállapítható volt a cégnyilvántartás tartalmából, valamint abból is lehetett erre következtetni, hogy a társasháztól, vagy a társasházi lakások tulajdonosaitól hozzájárulást nem kért telephely engedély iránti kérelem benyújtásához, illetve az itt folytatni kívánt tevékenységéhez, ami – azon túlmenően, hogy jogszerűtlen (tekintettel a 2003. évi CXXXIII. törvény 18. § rendelkezéseire) –, a társasházi közösségi, együttélési szabályok figyelmen kívül hagyása is. A négy lakás egyike a vállalkozás vezetője szüleinek a tulajdonában van, ahová a vállalkozás székhelye bejegyzésre került, azonban a székhelyen engedély-, vagy bejelentés köteles tevékenység ezek hiányában nem folytatható.

Balatonfüred Város Közös Önkormányzati Hivatala a címzetes főjegyző kiadmányozásával a 2019.09.03. időbélyegző szerinti időponttal, az 1/5440-10/2019. számú határozatot bocsátotta ki az ügyben. (2 számú melléklet) A határozat 2019. szeptember 23. napján véglegessé vált. Az abban foglalt tiltás és kötelezés önkéntes teljesítésének rendeltetésszerű ellenőrzését az Önkormányzati Hivatalnak (főjegyzőnek) az előírt 30 nap teljesítési határidő elteltével, 2019. október 24. napján kellett volna ellenőriznie – ami azért is kifejezett kötelezettsége lett volna, mivel az eljárást bejelentésem nyomán ugyan, de hivatalból indította és folytatta - és az önkéntes teljesítés elmaradása esetén hivatalból végrehajtási eljárást indítania. A közigazgatási eljárásnak a végrehajtási eljárás – amennyiben a hatósági döntés tartalma indokolja, az önkéntes teljesítés elmaradása esetén – szükségképpen, immanens, kötelező eleme, ezért a teljesítés hiánya esetében a hatósági végrehajtás elmaradása olyan mulasztás, amelyre a 2016. évi CL. 15. § rendelkezései alkalmazandók.

Sem határidőre, sem mindezidáig a határozati rendelkezésben foglalt kötelezettségek teljesítése sem önkéntesen – és mivel végrehajtási eljárás nem indult – sem hivatalbóli eljárás keretében nem történt meg teljeskörűen.

A beadványom benyújtásának és a határozat kibocsátásának időpontja közötti időszakban történt eljárási szabálysértések, valamint a határozat és a hatóság intézkedéseinek ellentmondásossága, hiányosságai miatt – azért is, mivel ezek a körülmények az eljáró hatósággal és annak vezetőjével szemben részemről bizalmatlanságra vezettek – a Veszprém Megyei Kormányhivatalhoz fordultam. A Kormányhivatal a 2019. október 21. napján benyújtott – a jogszerűtlen eljárás kivizsgálása és a főjegyző kizárása iránti indítványt tartalmazó beadványomra – anélkül, hogy a Kr. szerinti eljárási módot, valamint a teljes eljárásra való áttérést a kötelezően meghozandó, függő hatályú végzéssel meghatározta volna, 2019. november 8. napján kelt levelében (3. számú melléklet) azt közölte, hogy az ügyben tett intézkedéseket megvizsgálja, és azt követően dönt az elfogultsági indítvány megalapozottságáról. Majd 2020. március 31. napján kelt levelében (a teljes eljárási határidőt is jelentősen túllépve), a Kr. 24. § rendelkezésében meghatározott (jogorvoslati jogot biztosító) végzés nélkül, arról tájékoztattott, hogy az illegálisan folytatott tevékenység kivizsgálása okafogyottá vált. (4 számú melléklet)

A Kormányhivatal -a döntést nem tartalmazó levélben -az eljáró hatóság és vezetője intézkedéseit a beadványomban foglaltakat kimerítő, törvényes intézkedéseknek minősítette, erre irányuló vizsgálat nélkül. A főjegyző a kormányhivatalt arról tájékoztatta, hogy a kötelezettségek teljesítését 2020. február 6. napján ellenőrizte (a teljesítési határidő 2019. október 24. napja volt), és azt állapította meg, hogy az ellenőrzés időpontjában munkavégzés nem folyt, valamint az ingatlan kültéri területéről bizonyos anyagokat elszállítottak. Az ingatlan helyiségeiben – ahol éveken keresztül, és az adott időszakban is, folyt az engedély nélküli tevékenység – sem a határozat meghozatala előtt, sem pedig ekkor nem folytattak ellenőrzést. Az ellenőrzésről felvett, hivatalos feljegyzés elnevezésű iratot (5. számú melléklet) nem írták alá, valamint valótlan adatokat tartalmaz, a tényleges állapotoknak ellentmondóan.

Mivel a kötelezettség teljeskörű teljesítése, illetve a végrehajtás továbbra sem történt meg, 2020. június 23. napján kelt beadványomban ismételtén a Kormányhivatalhoz fordultam, indítványozva, hogy utasítsa az I. fokú hatóságot a mulasztott végrehajtási eljárás lefolytatására, valamint intézkedjen - az álláspontom szerint nyilvánvalóan diszkriminatív eljárás miatt – a főjegyző, és így az önkormányzati hivatal kizárására, eljáró hatóság kijelölésére iránt.

A Kormányhivatal az előző eljárásban is elkövetett és egyéb eljárási szabálytalanságok után 2020. július 31. napján kelt levelében, ismét a már hivatkozott, kötelezően meghozandó, jogorvoslati lehetőséget biztosító végzés nélkül, azt közölte, hogy mivel az ügyben nem folyik

eljárás (amely tárgyban az indítványom alapján egyébként elsődlegesen rendelkeznie kellett volna, és ennek tartalmától függően, járulékosan a kizárási indítványról), a kizárással szemben az indítvány megalapozatlan, valamint az ügyet a főjegyzőnek küldte meg kivizsgálásra. Tehát annak a hatóságnak, akinek az eljárásával és mulasztásával szemben nyújtottam be indítványokat a törvényességi felügyeleti hatáskörrel rendelkező hatósághoz.

Az engedély nélkül végzett tevékenységgel kapcsolatban az ügyben szakhatósági hatáskörrel rendelkező hatóságokat is megkerestem, melyek közül a Veszprém Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság arról értesített, hogy bejelentésem megalapozott, az ügyben hatósági eljárás indult. Ezt követően azonban ennek eredményéről sem a hivatkozott hatóságtól, sem Balatonfüred Város Közös Önkormányzati Hivatalától, sem pedig a Veszprém Megyei Kormányhivaltól értesítést nem kaptam.

Indítványaimat, beadványaimat adekvát kép és mozgókép, valamint iromány dokumentumokkal támasztottam alá, azok felhasználására vonatkozó bizonyítási indítvánnyal. Az eljárások és a mulasztások kivizsgálása iránt két beadvánnyal megkerestem a Miniszterelnökséget is, mint a Kormányhivatalnak a 86/2019. (IV.23.) Korm. rendelet szerinti irányító szervét - kérve a törvényesség helyreállítása érdekében szükséges intézkedések kibocsátását – azonban az utóbbira választ mindeztáig nem kaptam, és a Kormányhivatalnál folytatott iratbetekintés során sem volt fellelhető erre utaló dokumentum.

2. Fentiekre tekintettel – jogaim és jogos érdekeim érvényesítése érdekében – közigazgatási hatóság mulasztása okából a törvényes határidőn belül keresetet nyújtottam be a Veszprém Megyei Kormányhivatal ellen, a Veszprémi Törvényszékhez, mint közigazgatási perben első fokon eljáró bírósághoz. A Törvényszék a már hivatkozott 12.K.701.040/2020/7. számú ítéletével a keresetemet elutasította.
3. Az ítélet ellen a Kúriához, mint II. fokú bírósághoz fellebbeztem. A Kúria a már szintén hivatkozott Kf.V.39.060/2021/7. számú, 2021. március 5. napján kézbesített ítéletével a Törvényszék ítéletét helybenhagyta. Az ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja kizárja.

III. Az alkotmányjogi panasz indokolása

A Veszprémi Törvényszéknek a 12.K.701.040/2020/7. számú, a Kúria Kf.V.39.060/2021/7. számú ítéletével jóváhagyott, ítélete az alapügyben eljáró közigazgatási hatóságok olyan jogszerűtlen cselekményeit és mulasztásait ítéli jogszerűnek, amelyek – azon túlmenően, hogy törvénytörő, alkotmányos jogokat is sértenek.

1. A Törvényszék ítélete indokolásának 17. pontjában azt fejté ki, hogy az az alperes Kormányhivatalnak nem volt eljárási kötelezettsége, így mulasztást sem követhetett el. Ugyan panasz elnevezéssel, de a jogorvoslati határidőn belül nyújtottam be a 2019. szeptember 13-ai beadványomat, melyből nyilvánvalóan megállapítható, hogy az elfogultsági indítvány mellett a főjegyzői határozat ellen irányul, így azt a tartalom szerinti elbírálás követelménye értelmében fellebbezésként kellett volna elbírálni. Erre tekintettel is megállapítható az eljárási kötelezettsége, de azt a beadvány benyújtása önmagában is megalapozza. Megalapozatlan ezért a Törvényszék okfejtése, és különösen visszatetsző benne, hogy az Alperesnek tartalom szerinti elbírálás követelményét megszegő, mulasztó megállapítása helyett, mintegy nekem rója fel, hogy az Alperes jogszerűtlen magatartását külön nem kifogásoltam beadványaimban. Vitatható a kérelemhez kötöttségre hivatkozása a tekintetben, hogy az előtte folyó eljárásban a beadványom minősítésének elmaradása nem bírálható el, mivel Alperes magatartása a

beadvány tartalom szerinti – vagy bármiféle – elbírálásának hiánya tekintetében mulasztásként értékelhető, Az ítélet okfejtése ezenkívül azért is megalapozatlan, mert az Alperes eljárási cselekménye kifejezetten is cáfolja, hogy ne lett volna eljárási kötelezettsége, hiszen a 2019. október 21. és október 25. napján benyújtott beadványaimra 2019. november 8-ai közlése (4. számú melléklet) azt bizonyítja, hogy eljárást indított, melynek keretében megvizsgálja a főjegyző eljárását, az ügyben megtett intézkedéseket. Ebben az időpontban az a főjegyzői határozatban megállapított teljesítési határidő lejárt volt, az Alperesnek minden szükséges információ rendelkezésére állt – egyrészt az általam több részletben számára megküldött bizonyítási eszközök révén, másrészt az általa közvetlenül megkért tájékoztatás alapján – annak megállapíthatóságára, hogy a határozatban foglalt kötelezettségek önkéntes teljesítése nem történt meg, továbbá a főjegyző a határozatban kilátásba helyezett, a végrehajtás érdekében szükséges intézkedéseket nem tette meg. Alperes azonban a 2019. november 8-ai (bár nem az eljárási szabályoknak megfelelő, de szándékában az eljárás megindításának minősíthető) közlésében foglaltaknak nem tett eleget. Nem folytatott le vizsgálatot, nem tulajdonított jelentőséget a hatósági döntések végrehajtásához fűződő társadalmi és egyéni érdek érvényre juttatásának, így a jogbiztonság alkotmányos követelményének sem, *abban az értelmezési tartományban, mely szerint a jogbiztonság a jogállamiság immanens eleme, és a jogállam valamennyi elemének van a jogbiztonságra visszavezethető szála, így a jogbiztonságból fakadnak az eljárási garanciák is.* A Balatonfüredi Önkormányzati Hivatalnak egy 2020. február 6. napján felvett, hivatalos feljegyzés elnevezésű, aláírás nélküli iratára alapozva az eljárást 2020. március 31. napján informális levélben okafogyottá nyilvánította, anélkül, hogy az Ákr. 47. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt rendelkezésre tekintettel meghozta volna az Ákr. 112. § (2) bekezdés d) pontja szerinti, önálló jogorvoslattal támadható végzést. (5 számú melléklet) A Törvényszék az ítélete meghozatalánál figyelmen kívül hagyta, hogy Alperes 2019. szeptember 13-ai beadványomra – azon túlmenően, hogy azt nem bírálta el a jogorvoslati határidőn belül beérkezett kérelemre meghatározott rendelkezések szerint – semmiféle választ nem adott. Ez az Ákr.35. § rendelkezésébe („A kérelem az ügyfél olyan nyilatkozata, amellyel hatósági eljárás lefolytatását, illetve a hatóság döntését kéri jogának vagy jogos érdekének érvényesítése érdekében.”). ütköző mulasztás, mely a törvénysértéssel a tisztességes eljárás, a jogorvoslati jog, valamint a döntések törvényben meghatározottak szerinti indokolásának alapjogi követelményeibe is ütközik. (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”, XXVIII. cikk. (7) bekezdés „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”) A hatóság, amennyiben a kógens törvényi rendelkezés ellenében a kötelezően meghozandó döntést meg sem hozza, kizárja a jogorvoslat alkotmányos jogának érvényesíthetőségét, valamint – mivel magatartása a kérelem látns visszautasításának vagy elutasításának tekinthető – a fogalmilag ezekkel összefüggő indokolási kötelezettségének teljesítését is negálja. A 2019. november 8-ai eljárás megindítását követő 2020. március 31-ei okafogyottságra hivatkozás között eltelt, a teljes ügyintézési határidőt többszörösen meghaladó időtartam jogszerűtlen hallgatásnak minősül, mulasztás. Az ítélet okfejtésével ellentétben az informális levél nem tekinthető válasznak. Az Ákr. szabályozásában a kérelemre adott válasz valamely, a törvényben meghatározott döntés. Sérül a jogállamiság – immanens elemeként a jogbiztonság - követelménye (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés „Magyarország független, demokratikus jogállam.”), melyre itt nem, a sérelmezett ítéletek megsemmisítésének megalapozásaként, hanem mint az eljárási garanciákat is felölő,

általános jogállamisági elvre hivatkozom. Személy szerint nekem közvetlenül sérült a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogom, valamint a jogorvoslathoz fűződő jogom is, mely gyakorlásának lehetőségét Alperes magatartása kizárta. A [REDACTED] évek óta folytatott - egyébként hatósági engedély nélküli - vállalkozási tevékenységével sértette a [REDACTED] szám alatti lakóingatlanunk zavartalan használatát. A Balatonfüredi Közös Önkormányzati Hivatal a tevékenység ottani törvényes gyakorlásának feltételeit nem találta megállapíthatónak, ezért a 2019.09.03. időbélyegző szerinti időponttal, az 1/5440-10/2019. számú határozatot bocsátotta ki, melyben megtiltotta a tevékenység gyakorlását az ingatlanon. A határozatban foglalt kötelezettségeknek az ugyancsak a határozatban meghatározott határidőben történő teljesítését azonban a határidő lejártával nem ellenőrizte, a teljesítés elmaradása esetére kilátásba helyezett szankciókat nem alkalmazta. Mivel a teljesítés nem történt meg, annak számos bizonyítékával a Veszprém Megyei Kormányhivatalhoz fordultam az I.fokú hatóság eljárás folytatására, a határozatban foglalt kötelezettségek teljesítésének érvényesítése iránt. A 2019. október 21. napján benyújtott – a jogszerűtlen eljárás kivizsgálása és a főjegyző kizárása iránti indítványt tartalmazó beadványomra, 2019. november 8. napján kelt levelében (3. számú melléklet) azt közölte, hogy az ügyben tett intézkedéseket megvizsgálja, és azt követően dönt az elfogultsági indítvány megalapozottságáról. Majd 2020. március 31. napján kelt levelében (a teljes eljárási határidőt is jelentősen túllépve), a Kr. 24. § rendelkezésében meghatározott (jogorvoslati jogot biztosító) végzés nélkül, arról tájékoztatott, hogy az illegálisan folytatott tevékenység kivizsgálása okafogyottá vált. (4 számú melléklet) A két időpont közötti időszakban a Kormányhivatal a kilátásba helyezett vizsgálatot nem folytatta le, az engedély nélküli tevékenységet a vállalkozó tovább folytatta, amely önmagában is sérelmet jelentett volna akkor is, ha nem társult volna hozzá továbbra is a társasházi kizárólagos tulajdont képező ingatlan-részek használatának rendszeres zavarásában, akadályozásában megnyilvánuló hátrány. A határidő jogellenes, többszörös túllépése, az Ákr. szerinti kötelező, az ügy érdemére kiható eljárási cselekmények, jogorvoslati jogot biztosító hatósági határozatok elmaradása kimeríti az Alaptörvény XXIV. cikkében konstituált tisztességes hatósági eljáráshoz fűződő alapjog sérelmét, valamint a XXVIII. cikk (7) szerinti, a jogorvoslat érvényesíthetőségének a sérelmét. A XXVIII. cikk (7) bekezdése ugyan döntés ellen biztosítja a jogorvoslat alkotmányos jogát, azonban álláspontom szerint a jogorvoslat lehetőségének kötelezően biztosítandó döntés jogellenes elmulasztásával történő kizárása megvalósítja a jogorvoslathoz fűződő alapjog sérelmét. (Az alapügyben tapasztaltak alapján nem tartom kizárhatónak, hogy a döntés meghozatalának elmulasztásával bekövetkező, a jogorvoslati jog gyakorlása lehetőségének kizárása nem kivételes, ennek megállapításához azonban a hatósági eljárások ilyen irányú statisztikai elemzése lenne szükséges.) Mint azt a panaszban több helyütt kifejtettem, a Törvényszék és a Kúria ítélete azzal sérti a fentebb hivatkozott alapjogaimat, hogy a határidő túllépésekkel és az Ákr. szerint kötelezően – jogorvoslati jog biztosításával – meghozandó döntések elmaradásával fenntartott, igazolt hátrányokat eredményező hatósági magatartásokat nyilvánít törvényesnek. (Meg kívánom jegyezni, hogy az alkotmányjogi panasz tekintetében ugyan nem releváns, de a családom – közvetlenül is édesanyám – és az én körülményeimben súlyos traumát okozott, hogy az engedély nélküli, és számunkra évek óta jelentős sérelmeket okozó tevékenység kivizsgálása iránti bejelentésem miatt a vállalkozó tetteleg bántalmazott bennünket, mely miatt büntetőeljárás van folyamatban. Úgy vélem, hogy az alapügyben eljáró I. és II. fokú hatóságnak a törvényi követelményeket, eljárásjogi alapelveket betartó, határidőben történő, határozott eljárási esetén erre igen nagy valószínűséggel nem került volna sor.)

2. A Törvényszék ítéletében (indokolás 19 pont) a Kormányhivatal magatartását kizárólag az Ákr. 121. § vonatkozásában vizsgálja. A 2019. szeptember 13-ai beadványom kapcsán, mint II. fokú hatóság, jogorvoslati szerv hatáskörében kellett volna eljárnia és döntenie a kérelemről. Nincs összhangban a tényekkel, és csak elvi megállapítás az ítéletnek az ebben a pontban megjelenő okfejtése, hogy a felügyeleti szerv kérelem alapján nem köteles eljárást indítani és folytatni, mivel a 2019. november 8. napján kelt közlése értelmében az eljárás megindításáról döntött. Az okafogyottá nyilvánítás – melyet ugyan a fentebb már kifejtettek szerint törvénysértő módon, az Ákr. kötelező rendelkezéseinek megsértésével nyilvánított ki – a hatósági eljárás jogintézménye, *melyre való hivatkozás bizonyítéka annak, hogy hatósági eljárást folytatott, melynek befejezéseként nem hozta meg az Ákr.47. §-a szerinti, önálló fellebbezéssel támadható végzést. Ennek a végzésnek a meghozatala nem mérlegelési jogkörbe tartozó eljárási cselekmény, hanem a hatóság Ákr-ben szabályozott törvényi kötelezettsége.* A Törvényszék a hatékony bírói jogvédelem követelményének nem tesz eleget, amikor az Alperest valójában felmenti az Ákr. rendelkezéseinek a hatálya alól, azzal, hogy minden tevőleges vagy elmulasztott cselekményét úgy értelmezi és minősíti, hogy azokat felügyeleti szervként, de nem felügyelet eljárásban kellett, vagy kellett volna végeznie. (Ennek a tételnek a jogintézményi megalapozottsága és teleologikus értelmezése álláspontom szerint még több szempontból elemzést igénylő kérdés, ami nem tárgya jelen eljárásnak.)

3. Abban a tekintetben, hogy a mulasztás okából elsődlegesen a felügyeleti szervhez benyújtott – eljárás folytatására utasítás iránti, valamint a döntés függvényében, járulékosan a kizárási – kérelmem nem involvált volna eljárási, intézkedési kötelezettséget, az ítélet indokolása megalapozatlan. Az Ákr. 15. §, 24. §, 35. § rendelkezései kógens szabályok, és indifferens, hogy a felügyeleti szerv milyen eljárásban (amely egyébként fogalmilag az Ákr. és a Közigazgatási perrendtartás hatálya alá tartozó lehet), de el kell járnia, a törvényi határidő betartásának garanciális követelményével, mivel meg kell tudnia állapítani az ügyfélnek mely időpont az amely a nem intézkedés tényét tanúsítja, ami alapján a mulasztási per megindításához kereshetősége nyílik. A felügyeleti szervet az nem menti fel az eljárási kötelezettségének felelőssége alól, hogy az ügyfél a jogai és jogos érdekei érvényesítése érdekében lehetőséget kap a jogalkotótól, hogy a bírósághoz forduljon, és a felügyeleti szerv mulasztása miatt nem utasítható vissza a keresete. (2017. évi I. törvény 128. § (4) bekezdés „Nincs helye a keresetlevél visszautasításának, ha a jogorvoslati szerv a mulasztás orvoslására jogszabályban meghatározott eljárási kötelezettségének nem tett eleget.) Az idézett rendelkezés tartalmazza, hogy a mulasztás orvoslása kérdésében eljárási kötelezettség áll fenn, valamint azt is, hogy ebben a felettes szerv jogorvoslati szervként köteles eljárni. Igaz ugyan, hogy az Ákr. 15. § (2) bekezdésének rendelkezésével összevetve koherencia bizonytalanság mutatkozik a felügyeleti szerv és a jogorvoslati szerv fogalmak kapcsán, de a kötelezettség fennállása megállapítható, ezért a felettes szerv, akár felügyeleti, akár jogorvoslati szerve minőségében, de mulaszt, amikor a mulasztás miatt intézkedését kérő beadványra nem intézkedik. *A kérelem visszautasítása vagy elutasítása, valamint az eljárás megszüntetése vagy okafogyottá nyilvánítása egyaránt önálló fellebbezési jog biztosításával meghozott kötelező, nem mérlegelési jogkörbe tartozó döntéssel történhet.* Amikor a törvényszék ez alól mintegy felmenti az ítéletével, olyan törvénysértő magatartást vesz védelmébe amely, az 1. pontban kifejtettek alapján, a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslatihoz való alkotmányos jogaimat is sérti.

A Törvényszék ítélete indokolásának az a megállapítása, hogy a felettes szervnek nem volt eljárási kötelezettsége, nem megalapozott. A bíróság egyoldalúan, abból az aspektusból kiindulva – egyébként iratellenesen is – tesz megállapításokat, hogy a felügyeleti szerv –

a bíróság álláspontja szerint – nem folyamatban lévő eljárásban, egyébként pedig nem felügyeleti eljárásban járt el, ezért nem kellett végzéssel döntenie. Az a körülmény, hogy az Alperes nem látott okot az I. fokú közigazgatási szerv utasítására eljárás folytatása iránt – amit álláspontja szerint, nem végzéssel kellett volna foganatosítani – nem jelenti azt, hogy a kérelem tárgyában eljárás volt. Az Ákr. 35. § értelmében a kérelem az ügyfélnek olyan nyilatkozata, amelyről a hatóságnak döntenie kell. Azzal nem fejezhető be az eljárás, hogy az Alperes informális levélben (amely nem szerepel az Ákr. jogintézményei között), kifejti, hogy a kérelemnek való helyt adás esetén miért nem kellett volna végzést hoznia. A kérelem visszautasítása, elutasítása, az eljárás megszüntetése esetén önálló jogorvoslati jog biztosításával, végzésben kell a hatóságnak döntenie. Az Ákr.-ben, szabályozott kötelező döntések meghozatala tekintetében a hatóságnak nincs mérlegelési lehetősége.

A kormányhivatali eljárásokban az Ákr. rendelkezéseinek rendszeresnek nevezhető figyelmen kívül hagyása több vonatkozásban a törvénysértő gyakorlat kirajzolódására utal. A határidők az Ákr. szabályozásában az ésszerűség alapkövetelményén belül konkrét, kötelező tartalom meghatározásokkal jelennek meg, melyek betartása garanciális és egyben alkotmányos jelentőségű. Az eljárás megindításának közzéadása az ügyféllel, az eljárás mód meghatározása szintén garanciális jelentőségű, melyek az eljárás tárgyát képező alap ügyben számos esetben nem érvényesültek. Mind ezek – azon túlmenően, hogy törvénysértést, egyéni jogsérelmeket eredményeznek, egyben a már kifejtettek szerint alkotmányos alapjogokat is sértenek, és a gyakorlatként folytatásuk olyan mértékben veszélyezteti a jogbiztonságot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőséggel is bír.

4. A Kúria hivatkozott számú ítélete azzal, hogy a Veszprémi Törvényszék ítéletét nem lényeges indokolási kiegészítésekkel helybenhagyta – az 1 – 3 pontjaiban szereplő érvelések szerint az ott nevesített alkotmányos jogaimat sérti, ezért indítványoztam mind a Veszprémi Törvényszék 12.K.701.040/2020/7., mind pedig a Kúria Kf.V.39.060/2021/7. számú ítéletének megsemmisítését.

(Megjegyzésként szükségesnek tartom az utalást a Veszprémi Törvényszék ítéletének indokolásában (21 pont) szereplő arra a különösen visszatetsző kitételére, miszerint a keresetem elutasítása után egyébként nem vagyok elzárva attól, hogy kérelmet nyújtsak be végrehajtás megindítása iránt. Az egész eljárást azért folytattam és folytatom, hogy saját és lakó környezetem jogainak és érdekeinek érvényt szerezzek. Sajnálatosan azt kell megállapítanom, hogy a törvényesség egyik letéteményesének, a Kormányhivatalnak – amelyhez a törvényesség helyreállítása érdekében elsődlegesen fordultam, bízva jogvédelmi szerepkörében – a jogszerűtlen eljárási cselekményeivel szemben is fel kell lépnem, amivel kapcsolatban a Törvényszék még olyan megállapításokat is tesz, hogy a Kormányhivatalnak mely további intézkedései vagy mulasztásai miatt, és milyen egyéb eljárást kellett volna indítanom (például a kérelmem nem tartalom szerinti elbírálása kapcsán) miközben a bejelentésem nyomán kibocsátott főjegyzői határozat kötelezési és tiltó rendelkezéseinek érvényesülését szándékoztam előmozdítani. Lehet, hogy közigazgatási bíráskodás túlzott eljárásjogi differenciálása is szerepet játszik ebben, de a hatékony bírói jogvédelmet (Európai Unió Alapjogi Charta 47.cikk), sem az I.fokú, sem a II.fokú közigazgatási bírósági eljárásban nem tapasztaltam.)

IV. Az alkotmányjogi panasz benyújtása feltételeinek ismertetése

- A Kúria, mint II.fokon eljáró bíróság ítéletét jogi képviselőm a tárhelyén 2021. március 5. napján vette át, jelen indítvány 2021. május 4. napján kerül benyújtásra az I.fokon eljáró bírósághoz, a Veszprémi Törvényszékhez, elektronikus úton, az eljárási határidőn, 60 napon belül.
- Személyes adataim közzétételéhez nem járulok hozzá.
- Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, és az Abtv. 27. §-a alapozza meg.
- A közigazgatási eljárásban első és másodfokon ügyfélként jártam el, a közigazgatási perben első és másodfokon felperes voltam.
- Jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, felülvizsgálati vagy perújítási eljárás nincs folyamatban.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszomat fogadja be.

Tisztelettel:

Dr. Kecskés Ferenc
ügyvéd

